

בס"ד

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

פרשת תצוה תשפ"א

ובעבורם, אליך שמן זית זך, חידושי תורה יפים. כתיב שישפיל דעתו, למאור, צירוף לאמר, היינו כשיאמר דברי תורה וישאו חן בעיני השומעים, לא תזוח דעתו על ידי זה ח"ו. ואז יזכה, להעלות נר תמיד, גימטריה ים עולה ת"פ תרז, הכונה ים, מלכות שכינה הקדושה כידוע ליודעי חן (זהר ח"ג קסג, ב) תעלה, ת"פ הטמאה ששמה גימטריה ת"פ, ות"פ מחנותיה ירדו לנוקבא דתהום רבה: (עמ' קעט)

דרוש. ואתה תצוה, במדרש (שמות רבה פל"ו, א) זית רענן הה"ד יפה נוף משוש כל הארץ, שהיה אדם נכנס לבית המקדש מלא עונות ומקריב קרבן ומתכפר לו, אין לך שמחה גדולה מזו. והקשה בב"א דעון היינו מזיד ועל מזיד אין מועיל קרבן. ויש ליישב על פי דברי הרמב"ם ז"ל שאין לך שוגג שלא קדמו מזיד (עיין מדבר קדמות מערכת

עם, בני ישראל, אותן הפשוטי עם, ועל ידי זה יהא קיום אפילו להפחותים. וזהו שהביא בתנחומא (פרשתנו ז) הפתיחה הה"ד ראשך עליך ככרמל, הרשים שבך דומים כאלהו שהקריב בהר הכרמל. ודלת ראשך כארגמן, הדלים שבך דומים כדניאל. דכל הכונה שהגדולים יגביהו עמהם גם הפחותים: (עמ' קעח)

סוד. או יאמר על פי מה שכתבו בספרים הקדושים, דמשמים משפיעים להצדיק דברי תורה לפי ערך החסידים והתלמידים הבאים אליו. וזה פירוש הפשוט שאמרו רז"ל (תענית ז, א) ומתלמידי יותר מכולם¹, ולפי זה יבואר שתיעץ תורתנו הקדושה לצדיק הדור, ואתה תצוה, ותחבר את עצמך. את בני ישראל, עם בני ישראל. אז, ויקחו, הם

¹ כך כתב ההפלאה (הקדמה למסכת כתובות אות כט) וחזר משנתו בפנים יפות (בראשית כד, א) על הפסוק ואברהם זקן בא בימים.

דרוש. מה שלא כתיב בפרשה זו שמו של משה כבשאר כל התורה, כבר דברו בזה כל המפרשים, ועיין בעל הטורים. ולענ"ד נראה לומר דלעיל מסיים וכל יתדות החצר נחשת, הרי דכל החיזוק היה מנחשת, שהוא השלישי בנדבה כדכתיב (לעיל כה, ג) זהב וכסף ונחשת. ומסתמא נתנה גם כן קמצן שלא רצה ליתן זהב, כי לכולם היה עשירות גדול, כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קה, לז) ויוציאם בכסף וזהב. והוקשה למשה רבינו ע"ה, איך יהיה כל חיזוק החצר על ידי המתנדבים הפחותים הללו. ואשר על כן אמר לו ה' ואתה, בלי הזכרת שמו, היינו על ידי שורש הנעלם והנסתר, כמו שכתבו המפרשים בפירוש הפסוק (בראשית יח, א) וירא אליו ה', ולא הזכיר אל אברהם, עיין מה שכתבתי שם בעזרת השם. תצוה, תתחבר, את,

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"נ בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'

א

בס"ד

ליקוטי בן לאשרי

מתוך ספר בן לאשרי ברכה משולשלת

מהג"ר יצחק הכהן הוברמן זצ"ל - "הצדיק מרעננה"

דרוש. (כת, לה) ונשמע קולו בבאו אל הקדש, עיין בעל הטורים ג' במסורה הכא, ואידך כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע, ונשמע פתגם המלך. יש לפרש רמיזת המסורה, דעל ידי שהקדימו בקבלת התורה נעשה לנשמע כמלאכי השרת (שבת פח. א), זכו שאהרן שלוחם נתעלה עוד יותר ממלאכי השרת ונצטוו להשמיע קולו בבואו אל הקודש, כדי שלא ימצא שם מלאך, כמבואר בירושלמי (יומא פ"א ה"ה) על פסוק (ויקרא טז, יו) וכל אדם לא יהיה באהל מועד, אפילו מלאכי השרת דכתיב בהו (יחזקאל א, י) ודמות פניהם פני אדם, אסורים אז להיות שם. ועל ידי זה ונשמע פתגם המלך מלכו של עולם, שזכו להשרות שכינה הקדושה כפירוש רש"י (ויקרא ט, כג) על פסוק (שם ט, ו) וירא אליכם כבוד ה', אהרן אחי כדאי שתשרה שכינה במעשה ידיו: (עמ' קפד)

אותיות החסרים. באיזה זכות יהיה זה, את, שילמדו תורתנו הקדושה בני ישראל, הבנים הקטנים, שהבל פיהם אין בו חטא כאומרם ז"ל (שבת קיט, ב): (עמ' קפא)

רמז. (כת, ג) ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתינו רוח חכמה, ראשי תיבות גימטריה דישת, מי שנפשו שפלה עליו ועושה עצמו דישה כעפר, מוסר לו הקב"ה חכמה:

(ע' קפב)

רמז. (כת, י) ששה משמותם על, עיין בעל הטורים שמרמז על ערל לב שפסול לעבודה. ויש לומר שסופי תיבות המל, רומז גם על ערל בשר שפסול לעבודה. ובתה הכי בא יחזקאל (מד, ט) ואסמכינהו אקרא כל ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי, אבל ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא: (עמ' קפג)

ג' אות ב'), רק שלא נתן לב לעשות תשובה, אז והאלקים אינה לידו שוגג מעין זה כדי שיתן אל לבו לשוב. מובן מזה דאם שב בתשובה על המזיד ומביא קרבן על השוגג שאירע לו עכשיו, הקב"ה מוחל ומכפר לו על שניהם, דהא לכונה זו אינה לידו השוגג, וממילא יוצא בכפרה גם על העונות, וזה ברור: (עמ' קפא)

רמז. ואתה תצוה, על פי אומרם ז"ל (תנחומא סוף תצא) אין ה' שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק. ועל ידי מה בא עמלק, אמרו רז"ל (סנהדרין קו, א) על פסוק (שמות יז, ח) וילחם עם ישראל ברפידים שרפו ידיהם מדברי תורה. כי בזמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות אין שולטין ידיו של עשו (בראשית רבה פס"ה, טז). ולפי זה הכי פירושו ואתה, ראשי תיבות תיקון ו"ה שיחזרו להשם וא' להכסא (רש"י שמות יו, טז). תצוה, שיתחברו כמקודם כל

"הנני מוסר עוד מודעה שהחלטתי להתפלל בל"נ בכל יום על כל אלה שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב" – רבינו בספרו חלק א'